

Núria Florenza i Serra

NADAL, 75

Desembre, 75

Encara resten llar son no hi ha pa
i d'altres que els manca amor,
roman l'infern damunt la terra
i el cel és molt llunyà.
Parlen els homes d'amor i senten odi,
de pau i fan la guerra,
d'amistat amb la mà closa
i de Déu mentre blasfemen.
En arribar Nadal, oh miracle!
neix l'infantó a cada llar
i ens porta el seu tendre missatge
de pau i de bona voluntat.
I Ell neix també dins de nosaltres,
floreix la comprensió, és el Nadal!
del cor dels homes en fa un estable
on regna l'amor, la fe i la pau.
Després del Nadal, les dolces promeses
es fonen, com borrallons de neu,
l'egoisme, els rancors i les enveges
tornen a clavar-lo a la creu.
Aquest Nadal però, no vull perdre l'esperança,
jo crec que un dia tots serem germans,
comprendrem els homes, sabrem bonança,
i abastarem el cel amb nostres mans.
Jesús, llavors, es quedarà per sempre entre nosaltres.